

რედაქცია

გაზეთის რედაქცია თბილისში, მუსხისხის სახლში.

ხელის-მოწერა

მიღება „დროებას“ იანვარის რედაქციაში. გაზეთის რედაქციაში: В. Тифлиси. в редакцію „Дროება“—Иверии“.

„დროებას“—იანვარის— ფასი

წელიწადში. 6 თვის. 3 თვის. „დროებას“ და „ივერიას“ ერთად 14 მან. . . 8 მ. . 5 მ. ცალკე „დროებას“ . . . 9 მან. . . 5 მ. . 3 მ. ცალკე „ივერიას“ . . . 7 მან. . . 4 მ. . 2 მ. ცალკე ნომერი „დროებასს“ ღირს 5 კაპ.

დროება

გამოდის ყოველ-ღამე ორშაბათს ბარდა

ფასი განცხადებისა

ღირს მხოლოდ ასობით 1 კაპ. წვეულებების მისა. შიგნით ასობით ნახევარკაპ. წვეულებების მისა. ასობით შუათხუთი კაპ. თუ საჭიროება მოითხოვს, რედაქცია განსწავლავს და შეამოწმებს განცხადებას გამოცხადებულ წერილებს. დაუბრუნებელი წერილები რედაქცია ფონტით ვერ დაუბრუნებს გეტყვას. განცხადებანი მიიღება ქართულს, რუსულს და სხვ ენებზედ.

ცალკე ნომრები

„დროებისა“

თფილისში ისეილება: შვერდოვის ბაზეთის სააგენტოში, აზნაუროვის თამბაქოს მაღაზიაში და თეთონ რედაქციაში (პროსპექტზე თ. იე. მუხრანსკის სახლებში).

ქუთაისში იე. ნიკოლაძის და შვილების მოდის მაღაზიაში და ბერარდის წიგნის მაღაზიაში.

ამას გარდა შოთი-თფილისის რკინის გზის ეგონებში კანტორებთან.

ანწრუნის თეატრში

კვირას, 1 თებერვალს
ბ ე ნ ე ჟ ი ს ი

ა. გ. მოხევიძისა

ქართულ ტრუპისაგან წარმოიდგინება

I ალფრედები

კომედია 2 მოქმედებად, თხზ.

ა. მოხევიძისა.

II

ლივერტინი

რომელშიაც სხვათა შორის არტისტი

ბ. შორიძე იმღერებს.

III

ჰველაშვირი ბელვად არის

ვოდევილი 1 მოქ. ა. მოხევიძისა.

IV

ლ ე კ უ რ ი

სხვათა შორის ნ. სეიძე და ა. მოხევიძე

ითამაშებენ ჩეჩურს.

ბილეთები ისეილება ანწრუნის თეატრის კასსაში.

დასაწყისი 8 საათზე.

„დროების“ ფელტონი, 31 იანვარი.

ოზიდა *)

(მოთხრობა ქისტურის ცხოვრებისა)

V

ლიდ-ხანს ეგდო გულ-შემოყრილი ოზიდა და ბოლოს, როდესაც გონზე მოვიდა და ნახა ხელები შეკრული ჰქონდა, აღარ იცოდა რა ექნა იმას იმოდენათ ტკივილები არ აწუხებდა, როგორც უკადრისი მდგომარეობა ბრახებს ჰგვრიდა. — რაღა სიცოცხლეა ჩემი სიცოცხლე! სთქვა და მოინდომა თავის მოკვლა; მაგრამ რა გვარად, როდესაც ხელები შეკრული ჰქონდა და ერთილა საშუა-

ტელეგრაფები

(ხალხთა შორის საგვეტოხი)

კაბარბურლი, 29 იანვარს. „გელას“ სწერენ სამარადამ, რომ შუბის ფასი თან-და-თან კლებულობს; ფუთი ამ ჟამად 1 მან. და 36 კაპ. ისეიდება; აგრეთვე სამარის ხელმისხლავ დაიკლა შურის ფასმა. ბუზულია ფუთი 1 მან. და 29 კაპ. ფასობს, სარტანში — 1 მან. 24 კაპ. ასტრანხანში — 83 კაპ., გერსეურადსკში — 1 მან., ელაგუბში — 1 მან. 15 კაპ., ორენბურდში — 1 მან. 38 კაპ., ზოლდოტოუსტში — 90 კაპ. და ჩელობინსკში — 67 კაპ.

ამავე გაზეთს სწერენ ხარკოვიდამ, რომ ტენსელდოგურა ინსტრუქტი 1 ენკენისთვის გაიხსნება.

ლონდონი, 28 იანვარს. გარეშე საქმეთა მინისტრის ამხანაგმა დილემამ გამოაცხადა საზოგადოებთან ზალატაში, რომ ინგლისის და საფრანგეთის სამხედრო ხომალდებს ტუნისიდან წამოსვლის ბრძანება მოუვიდათ.

საზოგადოებთან ზალატაში მეორედ წაიკითხეს და მოიწონეს ინტანდიაში ძალ-დატანებით განხანის შემოღება.

კაბარბურლი, 29 იანვარს. გუშინ გარდაიცვალა გამოჩენილი რუსის მწერალი ფეოდორ დოსტოევსკი.

„გელასში“ სწერენ, ჩინეთის ელჩს იმედი აქვს ახალი შირაბა რუსეთს და ჩინეთს შუა მსდე ორი მხრისგან მიღებული და დაშტკიცებული იქნება.

ლენა დარჩა, რომ კელდზედ მიესრისა თეი და კიდევ ასრულებდა, მაგრამ ამ დროს შემოგმა ხმა.

ლიდის გაჭივრებით მიპგორდა ერთ ჯუჯუტანასთან, და მოესმა შემდეგი ლაპარაკი.

— მეტი გზა არ არის, თუ გინდათ მაგას მოაშლიეინოთ ჯიუტობა და ხალხში თქვენი მასხარათ აგდება, უნდა ცემით განეთქოთ ხოლმე; თუ მოაშლიეინებს, თუ არა და მაგისთანა შეილი ისევ მოგიკვდეთ ის გირჩენიათ, მანამ გყვანდეთ და ქვეყანაში თავსა გჭრიდეთ... მუბნებოდა ჩუპათ ვილ-ცა ოგილას.

— ეკ მართალია; მაგრამ ეს მითხარი, განა შამილამდინ მიღწია, რომ მაგ საძაგლის მეშინოდეს? ჰკითხედა ოგილა.

— ღიან, ბატონო.

კაბარბურლის ბირჟა, 29 იანვარს.

(ხალხთა შორის ტელეგრაფის საგვეტოხი)

ბანკის ბილეთები: მან. კაპ. პირველი გამოცემისა — 95—25 მეორესი — 93—25 მესამესი — 93—50 მეოთხესი — 93—75 აღმოსავლეთის პირველი — 92—92 აღმოსავლეთის მეორე — 92—85 აღმოსავლეთის მესამე — 92—12 ოქრო, 1/2 იმპერიალი — 7—84

თფილისის სააღ-მამ. ბანკის გირაოს ფურცელი — „—“ შინაგანის 5% სესხი ბილეთები:

პირველი სესხის — 221—25 მეორე სესხის — 220—55

1 მანეთი ღირს: ლონდონი — 25—12 პენსი მამბურლი — 214—75 ცენტი პარიჟი — 265—50 სანტიმი მენა — 129—50 პფენიგი ქავეკასიის კერასინი —

ტფილისი, 29 იანვარს.

შველაზედ უწინარეს საფრანგეთის დეპუტატთა პალატის წინაშე წარდგენილ იქმნა კანონათ მისაღები წინადადება შესახებ წერა-ბეჭდვის თავისუფლებისა. მაგრამ, ვიდრე ამ წინადადებაზედ ბაასი ჩამოვარდებოდა მოხდა ერთი ამბავი, რომელმაც მიიპყრო საზოგადოების ყურადღება პალატაში და პალატს გარედაც. მამბეტამ წაიკითხა წიგნი მოწერილი ერთის დეპუტატისაგან (ლიუგე-დე-ლაფოკონრი), რომლითაც იგი უარს ჰყოფს დეპუტატობის: ჩემი გულწრფელობა და სენიდიის ნებას არ მაძლევსო,

— მინ მომჭრა თეი? მინ დამარქვა მშინარა? ნუ თუ ჩემა შეილმა ოზიდამ?

— ბეფიცებიო.

— მაშ თუ ასეა, ის შეილი, რომელიც მჭრის ქვეყანაში თავს, არ უნდა იყოს ცოცხალი! მე წაეღო შამილთან, თავსაც გავიმართლებ და აპსთანავე, თუ შევიტყე, რომ შამილისთვის ვისმე უთქვამს ამისთანა უსენიდიისო ცილი, იმასაც მოჰკლავ, ვინც უთხრა, და ჩემ შეილსაც.

— მოიცა... მოიცა... ეს ვინ არის!.. ნეტავი ვიცოდე ეს ვინ არის!.. ჰკითხედა თავის-თავს ოზიდა; მაგრამ დასუსტებული და აღელვებული ვერა სცნობდა ხმაზედ იმ პირს, რომელიც იყო ყველაზედ საშინელი მტერი და მოცილე მისი საცოლონი.

რომ ეგწინაღმდეგო ხალხისაგან მოწადინებულს წყობას და მმართველობისაო, და რადგანაც არ ვიციო ამგვარი შეცვლა მიმართულებისა ჩემ ამომჩვევლთა მოეწონება თუ არაო, ამიტომ დეპუტატობის თანამდებობას თავს ვანებებო. ეს დეპუტატი ეკუთვნოდა აქამდე ბონაპარტიელთა დასს, და აღილიად წარმოსადგენია თუ რა რისხვა და შეჩვენება უნდა მიეყენებინათ მისთვის მის უწინდელ თანამშრომელთ. ლიუგე-დე-ლაფოკონრი მიმართა წერილი აგრეთვე თვის ამომჩვევლთა და საჯაროდ აღიარა დღეის იქით მე რესპუბლიკელი ვახლავარო და ნაპოლეონებისათვის სამსახური აღარ შემიძლიანო: ბონაპარტიების დასის დედა-ბოძი, როგორც მოგეხსენებათ, ხალხის ნებაყოფლობა, ხალხის სურვილი არისო, და რადგანაც ხალხმა არა ერთხელ აღიარა მტკიცე სურვილი რესპუბლიკისა, ამიტომაც თანახმად შემოხსენებულის დედა-ბოძისა, დღეის იქით რესპუბლიკას ვემსახურებო.

ამით ერთხელ კიდევ დამტკიცდა ბონაპარტიელთა დასის სისუსტე და აღმოჩნდა, რომ ამ დასის სრულიად გაუქმებას და დაშლას ბევრი აღარ აკლია-რა.

მხლა ახალი არჩევანი არის დანიშნული ლიუგე-დე-ლაფოკონრის მოადგილეს ამოსარჩევად

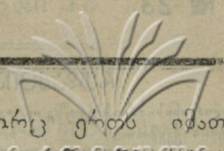
რით გათავდა ბაასი შესახებ წერა-ბეჭდვის თავისუფლებისა — ჯერ არ ვიციო-რა, ესე იგი ჯერ არ ვიციო მთლათ ის კანონი, რომელიც დადგენილ იქმნა პალატის მიერ და რომელიც გადატანილ უნდა იქმნეს სენატში. ჯერ-ჯერობით კი უნდა

— თქვენი სახელი, ეუბნებოდა ოგილას პამბულატი, ვაჟაკობისა იყო გავარდნილი არა თუ მისტეთში და ლლისტანში, არამედ საქართველოშიაც და ახლა მაგ საძაგელ ცილის გამო, რომელიც არის გავრცელებული თქვენი შეილისაგან, სახელი გიტყვდებათ და ყოჩაღის მაგიერათ მშინარას გიწოდებენ.

— ოხ!... მინ ვაბედავს მშინარა დამიძახოს? ნუ თუ შეთე დაიჯერებს ამას?... შეთე კი ნუ იფიქრებს და სხვამ ვინა ცა და ხმელეთმა ერთათ მითხრან, არას დავსდევ...

— შეთეც შეიტყობს და მთელი საქართველოც. თქვენი სახელი სიმძლავრისა რუსების დენერლებმაც კი იციან და ახლა როდესაც შეიტყობენ ამას, ვინ იცის რას არ იფიქრებენ.

*) „დროებას“, № 20, 21.

შენიშნოთ ის დედა-ცელილება რომ განიჩევა მლითაც ახალი კანონი ძველისაგან: გაუქმებულ იქმნა ყოველგვარი გიროა და შტემბელი ჟურნალ-გაზეთებისათვის; გარდა ამისა ჟურნალ-გაზეთის გამოცემისათვის არავითარი ნება-რთვა საჭირო არ არის.

როდესაც სრულიად საფრანგეთის პარლამენტი დაბოლოვებს ამ საქმის ჩვენ ამ საგანზედ გვექმნება ლაპარაკი, მით უფრო რომ ჩვენი მთავრობაც აპირობს წერა-ბეჭდვის კანონების შეცვლას, და რასაკვირველია მკითხველისათვის საინტერესო იქმნება შეიტყუას, თუ როგორ არის ეს საქმე მოწყობილი ეს საქმე სხვა-და-სხვა ქვეყნებში.

ახალი ამბები

ძალაქის რჩევის გუშინ დღეს, ხუთშაბათის, კრებაზედ, სხდომის განხილვისთანავე, ხმოსანმა ნ. დ. ზუბალოვმა იკითხა— შეატყობინო რჩევას, რით გათავდა ქალაქის ხაზინის რევიზია? ძალაქის თავმა ამის პასუხად სთქვა, რომ კამისიამ უკვე გაათავა რევიზია და დღეს სამ საათზე გარდასცა ზამგეობას ამის შესახებ ქალაქის მაცხოვრებელს; მაგრამ, რადგან ზამგეობამ დღევანდელ სხდომისათვის ვერ მოასწრო თავის დასკვნის წარმოდგენა, ამის გამო ეს საქმე შემდეგ სხდომაზედ მოხსენდება რჩევასა.

შემდეგ რჩევამ განაკრძო ამა 1881 წლის ქალაქის შემოსავალ-გასავლის განხილვა.

ხმოს. ზუბალოვმა შეიტანა რჩევა— ში არი წინადადება: ა) იმ ორგანიზაციის მანეთიდან, რომელიც ზამგეობის ბიბლიოთეკისათვის ინიშნება მუდამ წყლისადაც, ნახევარი, ე. ი. ა ი მანეთი გარდაიდვას მთ. სატუსალოების ბიბლიოთეკის სასარგებლოდ და ქალაქის სეკრეტარს ბ. ახმალოვს მიენდოს ტუსალებისათვის საჭირო წიგნების ყიდვა და ბ) რადგან ჩვენს ბაზრებში და იარაღებში მუდამ დამალი და გაფუჭებული ხორავი ისყიდებო და

— მს! სისხლი მემღერვია... ახლავე წავალ და მოვკლავ იმ ლაწირაკს!... მაგრამ ჯერ წავალ შამილთან და ვსთხოვ დარიგებას... ნახვამდის! შენთვის ჩამიბარებია ვგ უსენილისო, გამფუჭებული მამის სახელებისა!... ამ სიტყვების შემდეგ შეიქნა მყუდროება.

აღვლევებულმა მზიადამ რამოდენჯერმე ამოისუნთქა მძიმეთ.

— მერთო ჩემო, ვინ მომიგონა ეს ცილი მე? მე როგორ ვიტყუდი ცუდს მამა ჩემზედ!... მინ იყო ის საძაველი, ის წყეული? ნეტავ ვიცოდე და თუნდ მერე მოვკვდე... მითი ხელები მქონდეს განხილი... მითი თავი უფლათ ამოვისუნთქო... ზამოუდგე მამა ჩემს... მუთხრა რომ ატყუილებენ... რომ ჩემი სიკვდილი ვილაცა

ამის ყურის-მგდებელი არავინ არის, ამისათვის დაინიშნოს ცალკე საინტერესო ექიმი, ქალაქის ხარჯითა.

ორივე ეს წინადადება რჩევამ მიიღო.

* *

„ივერიის“ მეორე (თებერვლის) წიგნი დაიბეჭდა და ხვალ, 1 თებერვალს, დაურიგდება ქალაქის ხელისმომწერლებს; გარეშე ხელის-მომწერთა კ პირველისავე ფოტოთ გაეგზავნებათ. მოგვყავს აქ შინაარსი ამ წიგნისა:

ახრდალი, პოემა ილ. შავჭავჭავაძისა. — გვეჭიდდის მოძღვარი, რომანი ზოლდსმიტისა (შემდეგი). — * * * ლექსი. — ჩემს ლექსს, ლექსი იორდანსი. — მარადი. — გამოსაძებთ, — სასოწარკვეთალებს. — გამოფხისლებს, ლექსები აკ. წერეთლისა. — დედა მათ, მოთხ. სოფ. მკალობლიშვილისა. — თეატრი. ბ. თ. — მ. — ს. — ახალი წიგნები. — შინაურა შამოხილვა. — ბანცხადება.

* *

ჩვენ შევიტყუეთ, რომ იბეჭდება და ამ ერთს თვეში გამოვა თხზულებანი თ. მის. ბირთ. მთუანიშვილისა

* *

ამ სამი-ოთხი წლის წინათ ჩვენს ქვეყანაში მოგზაურობდა გამოჩენილი მწერალი ქალაქი პარლა სერენა, რომელმაც განსაკუთრებით დიდი ხანი დაჰყო ძახეთში.

უცხო ქვეყნის გაზეთებში იწერებოდა ახლა, რომ ეს ქალი აზნადებს დასაბეჭდათ ძველსი ქვეყნისა და ხალხების შესახებ თხზულებას.

ამას წინათ სერენას მსაჩიოს სატახტო ქალაქს მადრიდში, ერთს დღეს შეკრებილებად, წაუკრახავს საერთო ლექცია ძველსი მოგზაურობის თაობაზედ და სხვათა შორის უთქვამს შემდეგი მუთაისზედ:

„მთელისში მისვლას უმაღლვე დიდ მთავარს ძველსი ნამესტნიკა გამოვეცხადე, რომელმანც დიდს პატივით მიმიღო და მომცა რეკომენდაციის წერილები, რომ ყველას შემწეობა

მტერს უნდა... მაიმე, ხელებ შეკრულს დამკლავენ და ჩემი მტერი აღარ იქნება დასჯილი... და ჩემს საცოლოს წინ მკვდარიც ვიქნები წაბილწული... მიშველეთ... ხელები გამიხანით... მაი... ვაი... ვაი, შენ ჩემო თავო... მაი, შენ ჩემო ვაჟკაცობაე!...

სხაკე ცრეულები ჩამოუკვივდა მზიდას და როგორც ბაღში, ისე დაიწყო ტირილი.

— მშვიდობით, იმედო... მშვიდობით მზიდა ტოგილაშვილის სახელი, რომელიც მინდოდა გათქმულიყო... მშვიდობით სუ, ჩემო ძვირფასო საცოლო... მშვიდობით, მტრებო... ბიხაროდეთ, რომ დაუსჯელი უნდა დამჩეთ...

ამ სიტყვების შემდეგ რაც ძალი და ღონე ჰქონდა თავს კედელს

აღმოეჩინა ჩემთვის მოგზაურობის დროს.

„შველასზე პირველად იმერეთისაკენ წაველი. მთუთაში ბევრი რამ მოიპოვება შესანიშნავი. მე გამაკვირვა განსაკუთრებით აქაურ ვაჭრებმა, რომელნიც თავის საქონელს ერთი-ორად აფასებენ, ასე რომ მუშტაჰმა, თუ უნდა, რომ არ მოატყუონ, ნახევარი ფასი უნდა შეადლონ. აქ არის სასულიერო საწავლებელი, ფრანგების ეკლესია, კლუბი, რომელშიაც ძალიან ერთგულად ტანციობენ და კიდევ უფრო ერთგულად ქალაქს შეეცქვიან, არის მშვენიერი შესახედავი ადგილები და სხე.

„ზანსაკუთრებით ჩემი ყურადღება მიიქცია აქაურ ხალხის ზოგიერთ ახირებულ ჩვეულებამ. მაგალითად, ქვიფის დროს აირჩევენ ხოლმე სუფრის თავმჯდომარეს (თამადას), რომელსაც სრული უფლება აქვს, თუ ვინმე საესე ტუქანი ღიონო არ დალია, კისერში ჩაასხას; მგრამ ეს იშვიათად მოხდება, რადგან აქ ყველა ბლომად სვამს.“

ამას გარდა სერენამ, სხვათა შორის, სთქვა, რომ მკვლახში თითქმის ყველაფერს ქალები აკეთებდნენ შინ, ოჯახში და მინდორშიაც; კაცები კი საომრად დადიან და ან შინ წამოწოლილან და ყალიონს ეწვიანო.

* *

მთერში კიდევ გზები გაფუჭებული თოვლის ზევეებისაგან და ამის გამო დღეს არც რუსეთისა და არც სამხლვარ-გარეთის ფოტო არ მოგვსვლია

წერილი რედაქტორთან

ბატ. რედაქტორო! თქვენს პატივცემულის გაზეთის 262, 263 და 265 ნომრებში იყო დაბეჭდილი ვრცელი კორრესპონდენცია თელავიდან შესახებ იქაურის სასულიერო საწავლებლის ოქტის სამღვდელთ კრებისა, რომლის ატორიც, სხვათა შორის, ს. ზოგადოდ სრულიად სიღნაღის მახრის სამღვდელთ და კერძოთ პარ-

ატყამდა და უნდოდა როგორმე ძალათ მოეკლა თავი...

— ასე სჯობია, იძახოდა მზიდა, მამის ხელით რომ არ მოვკვდე... ისე ჩემის ხელით მირჩენია სიკვდილი... სხვათაგან რომ არ დამკლან, ისე მე მოვიკლა თავი, ისა სჯობია... მაი... ვაი...

უფრო და უფრო სცემდა კედელს თავს. რამოდენიმე ალაგას თავი გაიხეტქა და წურწურით სისხლი გადმოსდიოდა... ბოლოს მისუსტებული მიეგდო და ჩაეძინა.

VI

შუაღამებზე მზიდას გამოეღვიძა ხმაურობისაგან, რომელიც მოესმა გომურის კარის გაღებით. საშინლათ შექრთა და გულმა დაუწყუა აჩქარებით ძვრა, როდესაც სიბნელეში გა-

დაპირ მე, როგორც ერთ იშათის მხრით იქ დამსწრე დაწინაურდა, გეხსენებთ დიდს. შენც ვიცი, შენც ვიცი, უფლებით მეტის-მეტად წინ დაუხედვით და უშვერად. ამისათვის გთხოვთ უმდაბლესად. მისცეთ თქვენის პატივცემულის „დროვის“ ნომერში ადგილი ამ ჩემს პასუხსა გამოსამცხადებლად ნამდვილის ჭეშმარიტებისა და ჩემი თავის გასამართლებლად წინაშე თქვენის გაზეთის გკითხველთა.

ზარდა იმ წერილმალ უსაფუძვლო და შეუაბამო ბრალდებათა, რომელთ მოდანიშაულებაც ხსენებული ბ. პორესპონდენტი იხსენიებს საზოგადოდ სიღნაღის მახრის სამღვდელთ და კერძოთ მე, და იმ პირმოთხრობით აღსაესე ქება-დიდებათა, რომელთაც იგი სრულებით დაუშასხურებელად უძღვნის თელავის სასწავლებლის ზედამხედველს და მისს ერთგულთ თანაშემწეთა, ყველა ცხარე-ცხარე მათრახები, რომელთაც ის ესრედ სასტიკად გვეცმს შეიძლება მოკლედ გამოვხატოთ შემდგომის სახით:

1) რომ ჩვენ ვართ ვითომც მეტის-მეტად უხდელნი, წინაუხედავნი და ჩვენს სასარგებლო ზრუნვათა და მოქმედებათ გაუგებარნი;

2) რომ გამოუცდლობით და უმეცრებით აღსავეთ არ გვესმის და ვერ წარმოგიდგენია თუ რა აღურაცხველი ბედნაერება მოვიღის ჩვენს მოსწავლეს შთაბამელობასა თელ. სასულიერო სასწავლებლიდან და ამისთვის არა ვითარს შემწეობას არ ვიმეტებთ მისთვის;

და 3) რომ ვითომც, ამ გვარ უსაფუძვლო მიხესთა გამო, ვცდლობდით წინათვე და ვხლაც სასწავლებლის საოლქო კრებიდან გამოორცხვასა.

სიღნაღის მახრის სამღვდელთნი, არათუ ვცდობდით და ვცდობობთ, არამედ უკვე გადავწყვიტეთ კიდევ მოხსენებულის სასულიერო სასწავლებლიდან სამარადიოდ განცალკევება. მა ნამდვილი ჭეშმარიტებაა. მარდავსწყვიტეთ-მეთქი, მაგახანებთ და კიდევ შეუდექით ამის თავდარიგს

არჩია ვილაცა კაცი, რომელიც მას ეპარებოდა ხანჯალ-ამოღებული. სულ-განაბული მზიდა უყურებდა მას და ელოდებოდა გულის-ცემით თავის სიკვდილს. ბრძნობდა, რომ მოაწია იმის უკანასკნელმა წამმა. უცნობა კაცა კისერში ხელი წაავლო. მზიდას აუტყდა საშინელი კანკალი.

— მოიცა!.. ბამიშვი!.. ჰყვიროდა მზიდა.

— ჩუმათ!.. შენ უნდა მოჰკვდე...

— შინა ხარ? მაცია, პირუტყვისა ვით ნუ მომკლავ... სთქვი, ვინა ხარ?

— მე ვარ მამიშენისაგან გამოგზავნილი კაცი. შენი თავი მამა-შენს, შამილის ერთგულ მოსამსახურეს, უნდა მიუტანო იმ ცილისათვის, რომელიც შენ მოუგონე ტოგილა აქო-შვილს და მით მოსჭერი მას თავი

ჯგეროვანის გზით, ქვემოთ მოხსენებულ მიზეზებისა გამო.

ქველასთივის ცხადია, რომ თელავის სასულიერო სასწავლებლის დანიშნულება და მიზანი მხოლოდ იმაში მოწაფეთ აღზრდა კი არ არის, არამედ იმაში, რომ როგორც რომ სხვა სამაზრო სასულიერო სასწავლებლები, მაგ. თბილისისა, ქუთაისისა, ბორჯომისა, ეგრეთვე იგიცა ამზადდეს მადრიდის სასულიერო სემინარიისთვის. ნუ თუ ფიქრობენ ბ.ბ. აღნიშნულის სასწავლებლის ზედამხედველი და მისი მოსარჩლე კორესპონდენტი, ჩვენ არ ვიცოდით, რომ ეს სასწავლებელი სრულებით ვერ ასრულებს თავის დანიშნულებას; ყველაზედ მეტის-მეტად სუსტად მიმხედვულნი არიან ხალხმე ყოველთვის სემინარიისაში შესასვლელად მისი მოწაფენი, რომ თვით სემინარიას მთავრობაც მასზედ ამ გვარის შეხედულობისა, და არა თუ ამასწინათ, არამედ თვით განელილის 1880 წელშიაც თელავიდან გაგზავნილის ყმაწვილ-მოსწავლეებიდამ მიიღეს ხოლოდ იქ ერთი?! ნუ თუ საკმაო არაა ამგვარი საბუთი დარწმუნებული ვიყენეთ, რომ როგორც ჩვენის სასულიერო მთავრობიდან მასზედ ყოველ წლიურად დანახარჯი, ეგრეთვე თვით ჩვენი სხვადა-და-სხვა გვარი მასწავლებარი, ჩვენა თითქმის სრულებით უნაყოფოდ?! თუმცა ბ. ზედამხედველამ ამ მოკლეს დროს კრებაზედაც ჩვეულებრივ სხვა-და-სხვა მრავალ იმედებს აღუთქვამდა სამღვდლოთ გაუმჯობესობისათვის სასწავლებლისა მომავალში, მას კერძო უცემდნენ ეგრეთვე იმისივე თანა მოაზრენი და ქვეშევრდომნიც და ამ საფუძვლით ჩვეულებრივ იწებეს და შეადგინეს განაჩენები შესაწავებლისა; მაგრამ ნუ ფიქრობენ ყველანი დააჯერონ ესლაც კიდევ ამ ცარიელის იმედებით! ბანა 1874 წლიდან აქამოდღე, მათის განმგებლობისა ცოტა დროა განვილილი, თუკი იმ დალოცვილს შეუძლიან რამ და გამოზდის ხელიდამ?

ბი სახელდობრ ეს საბუთები და არა ქიზიყური სიამაყე და თავხედობა, როგორც ბრძანებს თელაველი კორესპონდენტი. გვიძულდებენ ვიყენეთ ჩვენს მოძმე კახელებზედ ასე უნდოთ და ექვანად...

მს ხომ ასე, მაგრამ აი კიდევ რის დამსწრე და მნახავი ვართ ჩვენა:

ზანელილის ნოემბრის 30-სა სამღვდლოების დებუტატო კრებაზედ, როდესაც ბ. ზედამხედველი თავს მჯდომარითურთ ითხოვდნენ სამღვდლოთაგან სხვა-და-სხვა სუბიდან შესწირავენ და არდგენდნენ ამანედ განაჩენებს, სხვათა შორის ამ გვარ საჭიროებათ დასამტკიცებლად წარმოუდგინა ბ. ზედამხედველმა ოთხი სილნალის მხარის სამღვდლოთ ობლები, ძლიერ ღარიბი მოსწავლე ყმაწვილები, რომელნიც საშინელს თოვლსა და სიცივეში, სახლის პატრონისაგან დათხოვნილნი, სახარჯის ჩაუბარებლობისა გამო, ზურგზედ ლოგინით და ხელში ბარკით, დიარეზობდნენ თურმე ქუჩა-ქუჩა და თავს შესაფარს ადგილს კი ვერსად პოვობდნენ; თუმცა კი ღირსნი არიანო კანონით, დაუმატა მან, ესენი ბურსში მიღებისა, მაგრამ ადგილი არ გვაქვსო. არა, იმათთვის კი ადგილი არ იყო, და თავის დისწულისთვის კი, რომელსაცა ჰყავს ძრიელ მსუქანი მამა მღვდელი, ძრიელ ადვილათ აღმოჩინა ადგილი! თუ კი ცოტათი მაინც ებრალებოდა იმ დალოცვილს სამღვდლოთ შეილები და თანაუგრძნობს მათ, განა არ შეიძლებოდა, რომ თავისის ბლომა იათხებიდგან, რომლებიც მხოლოდ მოსახედაობის გამო უჭირავენ მართო უცოდ-შვილო კაცს სრულებით უსარგებლოთ, ერთი ამათთვის დაეთმო დროებით მაინც, ანუ სხვა-და-სხვა მცნობების შეილების მაგიერ, რომელნიც ჰყავს გაპრტყვლებულნი სასწავლებლის სასახლეში, მიეღო ესენი!

საზოგადოდ რომ ვსთქვათ, თელავის სასულიერო სასწავლებელში სილნალის მხარის სამღვდლოთ შეილებთანავე ძლიერს სწავლობს ხალხმე

მთელს მასტეტში, ღლისტანში და საქართველოში... ბესმის, უნდა ყელი გამოგჭრა და შენი სიხლის ამღები არაინაც არ იქნება...

- მოიცა, შენ რა დავიშავე, უსვინიდისო კაცო?!
— ღირსი ხარ მოკვლისა...
— მიყურე, გაძლიერ პატროსან სიტყვას, ოღონდ გამიხსენ ხელები და მამეცი ხანჯალი, შენ თვალის წინ თავს მოვიკლამ.
— არ იქნება.
— მღონდ ნუ შემარცხვენ ჩემს სუს თვალის-წინ და რაც მაქვს, შენ დაგატოვებ ჩემის სიკადილის შემდეგ.
— მე მაინც ჩემია... მე ხაჯალი, ვგ დამბაჩა და სხვა აიარალი, რაც არის აქ დაგდებული, მე შექვს მო-

ცემული... ამასგარდა, ესეც იცოდეთ, შენი საცოლო ირთავს შენს მტერს ჰამბულატს...

- როგორ?! ჰამბულატს?!
— ჰო, ჰამბულატს.
— ბამიშვი... დამეხსენ... ნუ მიჭერ ყელში ხელს... მაი... ნუ მკლავი მიშველეთ... მიშველეთ...
— ხა! ხა! ხა! როგორ გეთაკილება ამნაირი სიკვდილი...
ამ სიტყვაზედ უფრო დაუწყო ბლლადუნი შეკრული მზიდას, რომელიც იცავდა თავის თავს საშინელ ღონით. რამთენჯერმე გადააგორა ხანჯალიანი კაცი... რამთენჯერმე ქვეშ ჰყვანდა მოქცეული ის... მაგრამ მაინც დაუსტებული და საშინელათ დაღლილი ველარას აწყობდა...

ყოველ წლივ 10-15 ყმაწვილი; ერთი ორათ ხილნალის სამოქალაქო სასწავლებელში.

ამასთან საჯიროა ვიქანით სახეში, რომ ადგილობრივთ, გეოგრაფიულ და ეკონომიურ გარემოებათა გამო, ერთი-ორად უჭეტესად ეადვილებათ სილნალის მხარეთ თელავზედ თბილისის წაღვია-მოსვლა და ყოველი საჭიროს გაგზავნა და გამოგზავნა; ამას ზედ დაჰრთეთ ბ. ზედამხედველის ყოველ გვარი ზრუნვა და მაცადინება მხოლოდ გარეგან სასწავლებლის დალოზათიანებას და არა მის მიზნის დასრულებასზედ, და მაშინ ცხადათ მიხედვით, თუ რისათვის გახლდით უნდოთ და ექვიანად იმათზედ, და რათ ვისურვეთ და გარდაესწყვიტეთ იმათგან სრულებით გაცალკეება.

რომ ვითომც ჩვენ ყოველსავე ამას ვმზრებოდეთ ჩვენს საქმის გაუგებრობით და ჩვენის შეილების ბედნიერებას არ თანაუგრძობდეთ, ეს ნამდვილი სიცრუე და ცილის წამებაა; ჩვენ უკვე გარდაესწყვიტეთ ამ საქმისათვის წელიწადში 1000 მანეთის ძლიერ ჩვენის მხრით, და თუ საჭიროება მოითხოვს, არცკი მომატებულზედ ვიტყვით უარსა. მხოლოდ იმას ვისურვებთ, რომ ხარჯმა და შრომამ ნაყოფიც კი მოიღოს...

ღიად, თელაველები მაინც საქვეყნოდ იმდურებიან, რომ ჩვენ იმათ ვაბრკოლებთ და თუ ჩვენის სურვილის და გარდასწყვიტელების აღსრულებას შევესწრებით როგორმე, მაშინ ისინი უფრო თავისუფლად დაჩნებიან და ერთი-ათსად უკეთ წაიყვანენ თავიანთს საკუთარს საქმეს... შეაღმან წარუმართოსთ.

მღვდელი სარამ ბადაჯვი.

უცხოეთი

ოსმალეთი და საბერძნეთი. ამ ორ სახელმწიფოებთ შორის საქმეთითქმის თან-და-თან მშვიდობიან მსვლელობას იღებს. თვითონ ხონთ-

- ბამიშვი... ბამიშვი-მეთქი... ჰყვიროდა მზიდა და თან არ იკარებდა ახლოს უცნობ კაცს, რომელიც ძალათ უჭერდა კისერს. მართი წუთი კიდევ და მზიდა იქნებოდი მკვდარი, რომ ბლლადუნი დროს ხანჯლით არ გასჭროდა თოკი, რომლითაც ხელები ჰქონდა შეკრული. ბანთავისუფლებულმა მზიდა დაუწყო ხვეწნა:
— ძალო, როგორ არა გაქვს პატროსნური და ვაჟაკური გული... ბანა ვაჟაკი მაგას იზამს...
ამ სიტყვების წარმოთქმის დროს ეძებდა თავის დამბაჩას, რომელიც იქ ახლო ეგდო.
— მე შენთან ლაპარაკის თავი არა მაქვს... ბესმის, უნდა მოჰკვდი...

ქარსაც სურს, რომ რაც შეიძლება დაუთმოს საბერძნეთს, რადგან საქმე კი მშვიდობიანათსა დასრულებს. მისი გათ მიმხედარია, რომ შეროპა არ არის კმაყოფილი ოსმალეთის მოქმედებისა. საიდ-ფაშას ურჩევია ხონთქრისთვის, რომ მშვიდობიანობისათვის ახალი მსხვერპლებიც შესწიროს, თუნდ, რომ საბერძნეთმა დაარღვიოს შეროპის მშვიდობიანობა.

საბერძნეთი კი ჰფიქრობს, რომ ის ძალიან შევიწროვდება იმით, თუ შეროპის სახელმწიფოებმა ძონსტანტინეპოლის მოლაპარაკებაზე დათანხმდნენ.

ნარეკი

მიცვალებულის გვამის დაწვა. ზანოეში შესდგა ექიმებისა და მეცნიერების სწავლადეა, რომლის დანიშნულება არის აქადავოს სჯისში, დამარხვის მაგიერად, მიცვალებულის გვამის დაწვის შემოღება.

მიცვალებულის გვამის დაწვა ასადი საქმე არ არის: ძველს რომში მიცვალებულებს არ მარხავდნენ, არამედ სწავავდნენ; ახლაც იმანისში და ზოგიერთ სხვა ქვეყნებში ამ ნაირივე ჩვეულებაა: იტალიასა და ამერიკაში დიდი ხანია ცდილობენ მიცვალებულის გვამის დაწვის შემოღებას.

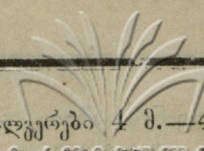
თუმცა ეს არც საწმინდოებისა და არც ზნეობის წინააღმდეგია, თუმცა ჭკრის სისუფთავისათვის დამარხვას დაწვა სჯობიან, მაგრამ ჯერ დიდი ხანი გაივლის, სანამ სჯისი ცრუ-მარწმუნებებს დასძლევს და დათანხმდება მიცვალებულის დაწვასზედ.

მაგრამ რამდენიმე მაგალითი მოსდა ამ უკანასკნელ დროს, რომ ჭირსუფლებში დასწვეს თავიანთ მიცვალებულის გვამი: ამერიკაში ხუთი გაცისა და სამი ქალის გვამი დასწვეს. იტალიაში თუისმეტ გვამზე მეტი; ზანოეში ერთ ცოლქმარს შინაბა მიკვდა ერთმანეთში, რომ არ დაჰმარხათ, დაწვეათ ვინც ჩვენგან უფრო ადრე მოკვდათ. ცოლი ადრე მოკვდათ და მარხდაც დაწვეა იმის

ამ დროს უეცრად გაიელვა ბასრმა ხანჯალი და ის იყო გულში უნდა დასცემოდა მზიდას, როდესაც გავარდა დამბაჩა... ბასისხლიანებული დავა ხანჯლიანი კაცი... ხანჯალი ხელიდამ გაუვარდა. დასუსტებულს მზიდასაც გული შეუწუხდა და ეგდო სწორეთ ერთი ნახევარი საათი. ბანზედ რო მოვიდა, წამოხტა და გავარდა გარეთ. ჯერ კიდევ გათენებული არ იყო, როდესაც მზიდა გასცილდა სოფელ ძენგალას.

მ. ჯორჯაძე.

(გაგრძელებას იწყება)

გვამი, ფურული მოკვრებისა ჭურჭელში და შინ წაქლა.

ზარიში, ღანდინში და ამისთანა დიდ ქალაქში, სადაც ბევრი ხადსი სწავლობს და ბევრი ინოვაცია, სადაც სასაფლაოებისაგან ჭაერი გაფუჭებულია, ამ ჩვეულების შემოდება განსაკუთრებით აუცილებელ საჭიროებას შეადგენს და, უმჯობესად, ადრე იქნება თუ გვიან გადავცემოდეთ.

ჩინელების დასაფლავების წესი. ნიონიონში გარდაიცვალა ამას წინათ ერთი ჩინელი ვაჭარი, რომელიც ჭირისუფლებმა თავის ჩვეულებისა და წესისამებრ დაძაბეს. ერთი ჩინელი შემოდამ აჭდა კუბოს და გზასე, სასაფლაოდინ, ქალაქის ნაუწყებს ისრად აქეთ-იქით; ამას ის მნიშვნელობა აქვს, რომ, თუ ვინც მის მივლინებას სასაფლაო მიატოვებს და შინ დაბრუნება განიზრახს, ემძაპება არ დაუბნოს გზა და შირ-და-შირ შინ მიავსოს!... სასაფლაოსთან რომ მიასვენეს, დასწვეს მივლინებულის ტანისამოსი, საფლავს გარშემო დაუნთეს სანთლები და დადგეს თეფშებით ფლავი, შემწვარი ვარიები, ცხვრის სორტი, ჩაიდან და სხვ. იმ განზრახვით, რომ მივლინებულის სულმა ზეცას მოგზაურობის დროს სჭამოს. შემდეგ თითო მუჭა ჩაი ჩაყარეს საფლავში, მიწა მიავარეს და შინ დაბრუნდნენ.

გამოჩენილი ზარიის აქტრისა სარბა ბენარ, რომელიც რაღაც ურალა მიზრის გამო, გაჭირვებულა (როგორც სწორად სწავლიათ სოფელ აქტიორ-აქტიორსებს) და წავიდა საფრანგეთიდან, ამ უმად ამერიკაშია და იქ მმართველ წარმადგენებს. ნიუ-იორკის გასუთები იწერებინ, რომ სარბა ბენარმა ჩვენს ქალაქში 24 წარმადგენა გამართა და ამ ოც-და-ათს საღამოს 745,000 ფრანკი (სამას ათას მანეთადინ) აიღო! ამას გარდა ქ. ბოსტონში ცამეტ წარმადგენიდან 246,000 ფრანკი აიღო. ერთიმეორეზე, თითო წარმადგენიდან იმას 20,000 ფრანკი (შვიდი ათასი მანეთი) წმინდა შემოსავალი ქონდა.

განცხადებანი

ლონდონის მაღაზია კომერციული ბანკის ქვეშ დაარსებულია ნამდვილი ჩაის გასასუიდათ პირველი მოკრეფილისა და საუკეთესო ინგლისური საქონლისა: მაგალითებ: თოფებისა, რეკლავებისა, კლიტებისა, ჭურჭლებისა, ვარკატებისა, დანებისა, კოვებისა, ჩაინიებისა, შოკოლადისა, კაკაოსი, დუხებისა, საბანისა, შხა კებისა, ცხვირ-სახოცისა, ქადადისა, კარანდაშისა, კალმებისა, უნგრებისა, სუკრისისა (გემრიელი ვაჭარები ჩინეთისა) და სხვ. საცენტო მაკინტონის მოსახურებებს გასასუიდათ განფუტების და ბატკონის და კამბ. მურებისა, აგრეთვე ჩულებებისა და წინდებისა ნოტინგამიდან. ნამდვილი ჭავის სიგარები. (100-16)

ინგლისის მაღაზია

Maison de confiance

ვაღარო ხვენი ხაი-1 მ. 10 კ. მოსკოვის ხაი-1 მ. 40 კ.		
— — — 1-20	—	— 1-60
— — — 1-40	—	— 1-80
— — — 1-60	—	— 2 —
— — — 1-80	—	— 2-50
საუკეთესო-2 —	—	— 3 —

იქვე ისყიდება სხვა საქონელიც: თოფები, რეკლავები, კრატები, ჭურჭელი, ჩაინები, გასადებები, დანები, კოვები, ტაშტები, კალმები, ქალაღი, შოკოლადი, კაკაო, კანფები, მურები, მაგნეზია, უნაგირები, კლიონკა, წინდები-კაცისა და ქალის, ხელ-სახოცები, მაკინტონ კალენკორი-სულ ყველაფერი 25. დამ 50 პროცენტით უფრო იათად, ვიდრე სხვა რომელსამე მაღაზიაში, მინც ქალაქს გარედამ 25 მანეთიდან 1000 მანეთადინ საქონელს გამოიწერს, გასაგზავნს არაფერს არ იბლის. (100-87)

სოფლაკში, ერეკლეს ქუჩასე, მირზოევის (ხატისოვის) სასულესში, № 6 გასისხა

თელისა და ყვავილების მაღაზია

აქვე ისყიდება ყინვები და შურნალები რუსულს და სხვას ქუჩასე. (5-4)

ამ წლის 7-ს იანვარს ბუნების მადანზე, მოდერუას ცირკს ვეგრდით გაეხსენი

ზალა გიმნასტიკის ვარჯიშობისა, სადაც ყველა ხნის კაცებსა და ქალებს შეუძლიანთ გიმნასტიკური ვარჯიშობა დილის 8 საათიდან საღამოს 10 საათამდინ.

დაწერილებით პირობების შეტყობა მსურველს შეუძლიან აქვე ზალის კანტორაში, რომელიც შუა დღიდან 2 საათამდინ გაღებულია.

აქვე ასწავლიან კანკებით ცურვას და ვარჯიშობას ველოსიპედით; ასწავლიან აგრეთვე ფეხტოვანას. (6-6)

ლონდონის მაღაზია

მრევის მოედანზე № 2, კომერციულ ბანკის ქვეშ, დაარსებულია წმინდა ძიხტის და ჩინეთის პირველი მოწვის ჩაის გასასუიდათ და ასაუკეთესო ინგლისის საქონლებსა, მაგალითად: თოფების, რეკლავებისა, ბოქლომთა, ტაბაკების (ფონდონი) კრავატების, დანა-ჩანგლების, სიჩიე, ტიქების, შოკოლადის, კაკაოს, გემრიელი სუკრის ერბო, სასურნებელის, საბონის, ცხვირ-სახოცების, შროთკი წინდების, ჩულქების, კარანდაშების, რკინის კალმების და სხვ... (100-26)

შენიშვნა
რადგან მთელს ქვეყანაში გამოჩენილი და მიღებული წამალი თმის გასამაგრებელი

მაკ-მასტერი
ერთობ ბევრი ისყიდება, ამის გამო ინგლისის მაღაზიაში ეს წამალი ეხლს 2 მანეთად ღირს. (100-100)

ინგლისის მაღაზიაში

ამაგრებს თმას და ადრინდელ ფერს აძლევს, ფასი ერთი შუშისა 2 მან., გაგზავნით 2 მანეთი და 28 კან.

აქვე ისყიდება ქინის ზომად თმების გასამაგრებლად. ფასი 1 მან. სხოტკები თვის ტკივილის მოსახმობლად, ტუალეტის საშონი, დუხები და სხვ. (150-33)

მიუხედავით იმისა, რომ ზაყი მოიმატა, საქონელი გაიყიდება ისევე იმ ფასად, როგორც წინათ იყო: კონგო-ხაი 1 მ. 5 კ. და 1 მ. 10 კ.; საუკეთესო მინიგი 1 მ. 20 კ. და 1 მ. 40 კ.; მშვენიერი კისიყ 1 მ. 60 კ. და 1 მ. 80 კ. ძრელ ვარკი ჩაი 2 მ. გირვანქა უქალაღლოთ.

ინგლისური რეკლავები 4 მ.—40 მანეთადინ და თოფები 20-50 მანეთადინ. ინგლისის მაღაზიაში საცენტო ბარსის უნაგრების გასასუიდათ, ჯონსის კლიტებისა, შოკოლადისა და ექსტრატისა კაკაო ფრის, რომელთაც დაიმსახურეს ზარიის მსოფლიო გამოფენაზედ ოქროს მენდალი. გირვანქა არმატიული ჩაის ღამაზი ჩაინიგით 1 მ. 65 კ. და სულ საუკეთესო 2 მ. 30 კ. გაჭრები მოიკებენ, თუ იყიდან ზღამით ინგლისის მაღაზიაში. მთელი კოსტიუმი 15 მ. ხველების კანფტები 60 კ. ერთი გირვანქა. 100-16

ყვავილი

ქაჩს ჭურს იშოვას გუგერნიორის ახუ მასწავლებლის ადგილი. ადრესი წერილათ: „დროების“ რედაქციაში ა. დ. სახელზედ, ახუ შირად 11-2 საათამდინ. (3-3)

პატენტირანი შროტაპი

თმებისათვის 1 მ. 50-დან და ცხენებისათვის 1 მ. 75-დან; ყვავილები სახურავებით 2 მანეთიდან; სარძევე 30 კან.; რუძკები 5 კ.-დან; ფილტრები (წელის დასაწმენდი) 3 მ-დან და გვერები 1 მან-დან; თეფშები 2 მ-დან ინიდუჟ; მოკლადის განფეთები 20 კ-დან თითო ეუთი და სხვ. ინგლისურს მაღაზიაში. (100-87)

ისყიდება ყოველ-გვარი თუჯისა და სპილენძის ნივთები გადასადგობად — წმ. ბიორგის ეკლესიისთან, მდივანის სახლებში, კახურ ღვინის სარდაფში. (25-11)

ანგარიში

ჩაინის გამსესებელ-შემსახველი ამხანაგობისა 1880 წლის 10-ს იანვარს 1880 წლისა, ამხანაგობის განხრის დღეს იყო: წილის ფული—300 მანეთი.

1880 წელში:		
შემოსავალი:	მან.—კაპ.	მან.—კაპ.
წილის ფული	2358—84	მასესებული 2745 — „
სარგებელი	335—10	ხარჯი სამმართველოისა. 69—73
დაბრუნებული სესხი	2742— „	
სასარგებლოთ შემოტანილი ფული	141—40	
ანგარ. წიგნების ფასი	14—60	
სულ	5591—94	სულ 5814—93

1-ს იანვარს 1881 წელსა არის:		
მან.—კაპ.	მან.—კაპ.	
წილის ფული	2658—84	მასესებული 3003 — „
სასარგებ. შემოტანილი	141—40	
წმინდა მოგება	279—77	ნაღდი ფული 77—1
სულ	3080—1	სულ 3080—1

შავლე ქუთათელასე, ევთიმე ჭავაცანიძე, ბიკატი ქუთათელასე. (3-1)